

ת"פ 8987/11/14 - מדינת ישראל נגד מחמד זרו

בית משפט השלום בירושלים

26 מרץ 2017

ת"פ 8987-11-14 מדינת ישראל נ' זרו

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

מדינת ישראל
ע"י ענף תביעות
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד זרו

ע"י ב"כ עו"ד כמאל אסלן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם תושב ירושלים, יליד שנת 1985, הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבה והחזקת נשק שלא כדין - לפי סעיפים 384 ו-144(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

מכתב האישום עולה, כי במהלך חודש מאי 2014, בביתו של משה מיכלי (להלן: "המתלונן"), ברח' דוד רזיאל 28 בירושלים, נטל ונשא הנאשם אקדח מסוג קולט 45 ללא הסכמת הבעלים, במרמה וללא תביעת זכות בתום לב.

הנאשם נכנס לביתו של המתלונן יחד עם אחרת, במטרה לנקות את ביתו של המתלונן, הבחין באקדח נטל אותו ורק כעבור חודש ימים סיפר על כך לבן דודתו.

הודאתו של הנאשם ניתנה שלא במסגרת הסדר טיעון. יחד עם זאת הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר בעניינו, וכן ישלח לממונה על עבודות השירות להכנת חוות דעת.

תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן הכין שני תסקירים בעניינו של הנאשם. האחד - מיום 01.09.2016 והשני - מיום 01.12.2016. קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם רווק, עובד כספר ובעל מספרה מזה כ-4 שנים, מתגורר עם משפחתו בשכונת גילה בירושלים. היא מגוללת באריכות את אורח חייו וקשריו החברתיים והמשפחתיים. הוא סיים 8 שנות לימוד, למד ספרות ועיצוב שיער, ועבד בתחום כשכיר וכיום כעצמאי. הנאשם מסייע להוריו ולאחיו מבחינה כלכלית וחש אחריות כלפיהם. לדבריו, הוא סובל ממחלת אפילפסיה מגיל 19 ומאז הינו בטיפול תרופתי קבוע.

הנאשם מביע שאיפה לקיום אורח חיים תקין ויצרני ולהקמת קן משפחתי והוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ובעל יכולות ורצון לניהול אורח חיים תקין.

הנאשם גדל בבית ללא גבולות ברורים ועל רקע זה התקשה לפתח אישיות מגובשת ובוגרת.

מעיון ברישום הפלילי עולה, כי הנאשם הורשע בעבר בביצוע עבירות התפרצות לבניין וביצוע גניבה, התפרצות למגורים ושתי עבירות גניבה ונדון למאסר בעבודות שירות.

אשר לעבירות הנוכחיות - הנאשם מסר כי המתלונן הינו חבר קרוב של אביו וכאשר סייע בניקיון ביתו, נתקל בנשק שהיה חלוד, והחליט לנקות אותו ללא יידוע בעליו. בהמשך, לאחר פניתו של אביו, הודה שהנשק אצלו והחזירו לבעליו. לדבריו, לא היתה לו כוונה לגנוב את הנשק שכן היו כלי נשק נוספים אותם לא לקח.

קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת העבירה, מטשטש נסיבותיה, משליך אחריות על גורמים חיצוניים ונוטה לגישה קורבנית באשר לעצם העמדתו לדין.

באשר להערכת הסיכון לביצוע עבירות נוספות - מציינת קצינת המבחן כי הנאשם מביע שאיפה לקיום אורח חיים תקין והימנעות מפלילים, העבירות הקודמות בהן הורשע בוצעו בשנת 2007, וזוהי מעורבותו הפלילית והראשונה מאז הרשעותיו הקודמות.

בהמלצה ותכנית שיקום העריך השירות כי הנאשם זקוק להכוונה וסיוע מקצועי על מנת להימנע מעבירות נוספות, ועל כן התבקשה דחיה ל-3 חודשים על מנת למצוא לו מסגרת טיפולית מתאימה.

בתסקיר העדכני מציינת קצינת המבחן כי הנאשם נמצא מתאים להשתלבות בטיפול פרטני במסגרת השירות. על כן מומלץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישתלב בטיפול פרטני ובמידת הצורך יופנה לטיפול נוסף. כמו כן מומלץ על הטלת שירות לתועלת הציבור שיהווה גורם חינוכי ומציב גבולות.

חוות דעת הממונה

3. בחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות מיום 15.01.2017 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במעון נכים בגילה ירושלים.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עותרת בטיעוניה לעונש של מאסר בפועל, זאת בהתייחס לפסיקה הידועה בעבירות בנשק. לטענתה, מתחם העונש הראוי במקרים שכאלה הוא בין 12 ל-30 חודשים. בנסיבות אלה, מאחר שלנאשם הרשעה ישנה יחסית ובנסיבו, מבוקש למקם את הנאשם ברף הנמוך ובנוסף, להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס כספי.

ב"כ המאשימה בטיעוניה ציינה, כי אינה יודעת אם הנשק הוחזר לבעליו, אבל בכל מקרה הנשק נתפס.

אביו של הנאשם בעדותו מסר כי הוא איש בטחון מזה 45 שנה והוא מחזיק בנשק ברשיון. לדבריו, הנשק המדובר היה ממש ישן ומלוכלך, ובעליו אירח את הנאשם ונתן לו אוכל ושתייה. לבנו שעשה טעות, לא היתה כוונה לבצע פעולה בטחונית, הוא מגנה את מעשיו ומבקש לעזור לו לחזור לחיק המשפחה ולאפשר לו לקיים אורח חיים תקין ולהתחתן.

ב"כ הנאשם הציג בפתיח דבריו מכתבים שקיבל אביו של הנאשם מראש הממשלה, ממשרד איכות הסביבה, מנשיא המדינה ועוד רבים אחרים.

לטענתו, הנאשם עשה טעות חד פעמית, הודה במיוחס לו, חסך מזמנו של בית המשפט לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה ועמוקה. מדובר בעבירה שבוצעה לפני שנתיים ומחצה ומאז לא הסתבך בפלילים. דבר זה מעיד על אדם המנהל אורח חיים נורמטיבי. מלבד העבירה משנת 2007 לפני כעשור אין לו הרשעות קודמות. הנאשם עובד כספר למחייתו, עוזר למשפחה ומנהל אורח חיים נורמטיבי. מדובר במשפחה ביטחונית, האב נמנה על כוחות הבטחון מזה 45 שנה ומסייע רבות לכוחות הבטחון.

באשר לתסקיר - קצינת המבחן מדברת בשבחו של הנאשם וממליצה לשלבו בתוכנית טיפולית, שכן לא מדובר בעברין אלא במעשה קונדס של בחור שלקח אחריות והתחרט על כך. המעשה אינו משקף את אורח חייו ולכן מבקש ב"כ הנאשם להעדיף את השיקול השיקומי על פני כל שיקול אחר. לדבריו, לא תהא לחברה כל תועלת משליחתו של הנאשם לכלא כפי שמבקשת המאשימה, ועל כן הוא מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ידו הארוכה של בית המשפט, לחוס על הנאשם ולהימנע משליחתו לכלא.

הנאשם בדברו לבית המשפט הביע צער עמוק על המעשה והביע חרטה מלאה על הטעות שעשה וביקש שלא לשולחו לכלא.

מתחם העונש ההולם

5. העקרון המנחה על פי תיקון 113 לחוק העונשין הוא עקרון ההלימה, על פיו בעת קביעת העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן הוא הגנה על שלמות גופו של אדם, שכן פוטנציאל הנזק הטמון בשימוש בכלי נשק חם הוא רב. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 5921/08 רג'בי נ' מדינת ישראל (פורסם בבו, מיום 25.3.09):

"החזקה של כלי נשק על ידי מי שאינו מורשה בכך יש בה פוטנציאל להוביל להסלמה חמורה ולתוצאות קשות של כל אירוע בו יהיה מעורב אותו נושא נשק, וזאת אף מקום שהנשק מוחזק אך למטרות 'הגנה עצמית בלבד'".

בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' ע.א.ס** (פורסם בנבו, מיום 19.1.14), קבעה כב' השופטת ע' ארבל מתחם עונש הולם בין 12 ל-36 חודשי מאסר בעניינו של נאשם שהחזיק נשק אוטומטי מסוג "קרל גוסטב", מחסנית וכדורים, ירה באוויר, הטמין אותו במקום מסתור הסמוך לביתו ובהמשך החזיק בנשק ובתחמושת בתא המטען של רכבו ומשהבחין בשוטרים נטש את הרכב כאשר הוא מונע נמלט מן המקום. הנשק לא הוחזק ממניעים עברייניים, אלא על רקע איומים על חייו.

במקרה אחר, בע"פ 2398/14 **אלהזיל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 7.7.14), אישר כב' השופט עמית מתחם של 10-24 חודשי מאסר לאדם שהחזיק ברכבו בקופסה גלויה במושב הקדמי אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וכן קופסה בה 38 כדורים נוספים.

במקרה שלפנינו, הנאשם החזיק ברשותו אקדח חלוד ובלתי שמיש שנטל מאחר, לאחר שנתקל בו אגב עבודתו בביתו, והחזירו לבעליו לאחר חודש ימים, כך שלא היתה צפויה סכנה או נזק כתוצאה מנשיאת הנשק. מאידך, הנאשם ניצל את עבודתו בבית הבעלים לצורך נטילת רכשו ושלל את החזקה בכלי הנשק מידי בעליו, אך גם זאת לתקופה מוגבלת בת חודש ימים.

משכך, בנסיבות אלה, הפגיעה בערכים המוגנים, בשונה מהמקרים המובאים לעיל, נמוכה.

בחנית הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת בפסיקה, מעלה כי מתחם הענישה נע במקרה זה בין 10 ל-18 חודשי מאסר.

חריגה ממתחם העונש וגזירת עונש מתאים

6. בסעיף 40ד' לחוק העונשין, קבע המחוקק כי גם במקרה בו מעשי העבירה ומידת אשמתו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, אם הנאשם השתקם או קיים סיכוי של ממש לשיקום, הרי שבנסיבות הענין, רשאי בית המשפט לקבוע כי העונש הראוי שיש לגזור על הנאשם יכול שיחרוג ממתחם העונש ההולם וזאת מעטמי שיקום.

בעניינו - שירות המבחן קבע בתסקירו כי הנאשם נמצא מתאים להשתלבות בטיפול פרטני במסגרת השירות. כן המליץ על צו מבחן למשך שנה שבמהלכו ישתלב בטיפול פרטני ובמידת הצורך יופנה לטיפול נוסף.

שירות המבחן ציין, כי מאז ההרשעה האחרונה מ-2007 הנאשם לא ביצע עבירה נוספת והוא מנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, הוא נקי מסמים והביע נכונות מלאה להשתלב בהליך שיקומי.

על כן ממליץ שירות המבחן להימנע משליחתו של הנאשם למאסר בפועל נוכח נסיבותיו המיוחדות של הנאשם כמפורט בשני התסקירים שהוכנו.

לענין המלצת שירות המבחן, אמר בית המשפט העליון אך לפני ימים אחדים בבש"פ 1961/17 מדינת ישראל נ' רמיל ניסנוב את הדברים הבאים:

"שירות המבחן משמש "כקצין בית המשפט" ותוצרי עבודתו נועדו לסייע לבית המשפט במלאכתו, ובכלל זה בבחינת חלופות מעצר ולצורך גזר הדין. מומחיות ומקצועיות רבה לו, וגם בשל כך זוכה שירות המבחן בדרך כלל לאמונם של בית המשפט והצדדים (בש"פ 8576/06 סלאמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 3 והאסמכתאות שם (16.10.2007). אם כן, משקל נכבד יש לתסקיר שירות המבחן והמלצתו, אולם בית המשפט אינו כבול לה".

כידוע, שירות המבחן הוא גוף מקצועי ובמקרה זה בחן את התנהגותו של הנאשם לאורך זמן, ולבסוף בא בהמלצה שיקומית בדמות צו מבחן ושל"צ.

צו המבחן הוא, כידוע, כחרב חדה על צווארו של הנאשם וככל שלא יתמיד בהליך השיקום, רשאי בית המשפט למצות עמו את הדין. כמו כן יוטל על הנאשם מאסר על תנאי שגם הוא כחרב על צווארו ואם יעבור בפרקי הזמן שנקבעו על אחת מהעבירות בהן הורשע, יכלא מאחורי סורג ובריאח ולא תינתן לו הזדמנות נוספת.

בנוסף, במסגרת גזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלו נלמדות מטיעוני הצדדים, מרישומי הפלילי של הנאשם ומתסקירי שירות המבחן.

הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו הוביע חרטה מלאה. כמו כן, נתן הסכמתו להשתלב בהליך שיקומי כפי שהמליץ שירות המבחן.

טענתו של הנאשם כי מדובר באקדח חלוד ומלוכלך לא נסתרה. כמו כן, ראוי להרגיש כי האקדח הושב לבעליו לאחר כחודש ימים.

7. בנסיבות אלה ונוכח המלצות שירות המבחן שלא לשולחו למאסר בפועל, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 4 חודשים אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות במעון נכים בגילה ירושלים. המועד לתחילת הביצוע חלף ולפיכך מתבקש הממונה לקבוע מועד חדש, ולדווח על כך לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. ניתן צו מבחן למשך שנה אחת. הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן וזה ידווח לבית המשפט על התנהגות חריגה בתקופת המבחן.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע אחת מהעבירות בהן הורשע וזאת למשך שנה מהיום. לא יחתום יאסר למשך 7 ימים.

העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח אדר תשע"ז, 26 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה, עוה"ד דינה דוד, הנאשם וב"כ עוה"ד כאמל אסלן.